

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2019 m. liepos 24 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Bakavecko, Romano Klišausko (pranešėjas) ir Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal atsakovo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2017 m. birželio 22 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo V. Š. skundą atsakovui Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai dėl sprendimo panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. V. Š. (toliau - ir pareiškėjas) kreipėsi į teismą su skundu prašydamas panaikinti Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 30 d. įsakymą Nr. AMP1-199 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondo direktoriui V. Š.“ (toliau – ir Įsakymas).

2. Pareiškėjas nurodė, kad Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijoje (toliau – ir Ministerija) 2016 m. rugpjūčio 23 d. buvo gautas tarnybinis pranešimas Nr. (16-1)-D15-757 „Dėl pažeidimų Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fonde“. Remiantis šiuo tarnybinio pranešimu 2016 m. rugpjūčio 30 d. buvo sudaryta Tarnybinio nusižengimo tyrimui atlikti komisija (toliau – ir Komisija), kuri 2016 m. gruodžio 1 d. parengė išvadą Nr. (16-3)-D15-1101 „Dėl Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondo direktoriaus V. Š. galimo tarnybinio nusižengimo“ (toliau – ir Išvada). Komisija Išvadoje konstatavo, kad pareiškėjas, būdamas Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondo (toliau – ir Fondas) direktoriumi, netinkamai organizavo dokumentų registravimą, Fondo dokumentų registravimo sistemoje neužregistravo Fondo Klimato kaitos projektų skyriaus vyriausiosios specialistės I. Š. 2016 m. liepos 28 d. prašymo dėl darbo laiko, liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštyje pateikė tikrovės neatitinkančią informaciją apie Fondo darbuotojos I. Š. darbo laiką, netinkamai naudojo darbo užmokesčiui skirtas lėšas, darbo užmokesčių mokėjo nesilaikydamas teisės aktų reikalavimų. Pareiškėjo teigimu, jis teisės aktų, reglamentuojančių atostogų suteikimą darbuotojams, darbo užmokesčio mokėjimą ir darbo laiko apskaitos vedimą, nepažeidė. Komisijos Išvadoje, o taip pat ir Įsakyme, kuriuo jam paskirta

tarnybinė nuobauda, nenurodyta, kokias pasekmes sukėlė jam inkriminuoti tarnybiniai pažeidimai, o Išvadoje nurodyti pažeidimai yra formalaus pobūdžio, nesukėlę jokių neigiamų pasekmių. Pareiškėjo manymu, Komisija atlikdama tyrimą visiškai nesiaiškino priežasčių ir aplinkybių, motyvų, kurie sąlygojo veiksmų, kuriuos atsakovas įvertino kaip pažeidimus, atlikimą. Pareiškėjo tvirtinimu, jam inkriminuoti pažeidimai turi būti vertinami kaip mažareikšmiai, o tarnybinės nuobaudos – pastabos – paskyrimas neproporcingu. Tikimybė, kad neigiamos pasekmės gali atsirasti ateityje, negali būti pagrindu skirti tarnybinę nuobaudą. Atsakovas be pagrindo pareiškėjo atsakomybę sunkinančia aplinkybe pripažino tai, kad jam praeityje buvo paskirtos trys tarnybinės nuobaudos. Pareiškėjo tvirtinimu, pažeidimų padarymo metu administraciniai aktai, kuriais jam buvo skirtos tarnybinės nuobaudos nebuvo įsigalioję. Pareiškėjo vertinimu, atsakovas neturėjo teisės vertinti tariamų pažeidimų ir atitinkamai taikyti tarnybinės atsakomybės, nes teisės aktų, už kurių nesilaikymą jam buvo paskirta tarnybinė nuobauda, kontrolė priklauso kitoms institucijoms turinčioms teisę taikyti atitinkamas baudžiamojo ir administracinio pobūdžio poveikio priemones. Atsakovas kompetentingų institucijų apie tariamai padarytus pažeidimus neinformavo, tarnybinio nusižengimo tyrimo nesustabdė.

3. Pareiškėjas paaiškino, jog I. Š. 2016 m. rugpjūčio 10 d. paaiškinime nurodytos aplinkybės, susijusios su jos darbu 2016 metų liepos 5-8 dienomis, atsakovui buvo žinomos jau 2016 m. rugpjūčio 10 d., tačiau tarnybinė nuobauda už šį pažeidimą paskirta tik 2016 m. gruodžio 30 d. Pareiškėjo manymu, atsakovas skirdamas tarnybinę nuobaudą už šį pažeidimą praleido vieno mėnesio terminą tarnybinei nuobaudai skirti, numatytą Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje. Taip pat, pareiškėjo manymu, buvo praleistas terminas ne tik tarnybinei nuobaudai skirti, bet ir 5 dienų terminas tarnybinio nusižengimo tyrimui pradėti, numatytas Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 25 d. nutarimu Nr. 977 (toliau – Taisyklės).

4. Atsakovas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija atsiliepime į skundą prašė jį atmesti.

5. Atsiliepime atsakovas nurodė, kad Ministerijoje 2016 m. rugpjūčio 23 d. buvo gautas tarnybinis pranešimas Nr. (16-1)-D15-757, kuriame nurodyta, kad Fondo direktorius V. Š. priėmė kitam adresatui (aplinkos ministrui K. T.) skirtus dokumentus, tačiau jų adresatui neperdavė, liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštyje sąmoningai pateikė (patvirtino) tikrovės neatitinkančią informaciją apie I. Š. darbo laiką, teisės aktų nustatyta tvarka nepriėmė sprendimo dėl S. Ž. 2016 m. liepos 8 d. prašymo perkelti į kitas pareigas. Tarnybiniame pranešime buvo pateiktas siūlymas dėl nurodytų galimai neteisėtų V. Š. veiksmų pradėti tarnybinio nusižengimo tyrimą. Aplinkos ministras, reaguodamas į tarnybiniame pranešime pateiktą informaciją, 2016 m. rugpjūčio 30 d. įsakymu Nr. D1-576 sudarė Komisiją ir jai pavedė ištirti 2016 m. rugpjūčio 23 d. tarnybiniame pranešime nurodytas aplinkybes dėl Fondo direktoriaus V. Š. galbūt tarnybinio nusižengimo. Atsakovo teigimu, tarnybinio nusižengimo tyrimo procedūra pradėta ne I. Š. 2016 m. rugpjūčio 10 d. paaiškinimo, o 2016 m. rugpjūčio 23 d. tarnybinio pranešimo pagrindu. Atsakovo manymu, tarnybinio nusižengimo tyrimo procedūra pradėta nepažeidžiant Taisyklėse nustatyto 5 darbo dienų termino.

6. Atsakovas nurodė, jog nesutinka ir su pareiškėjo skundo argumentais, jog buvo praleistas vieno mėnesio terminas skirti tarnybinę nuobaudą. Tarnybinio nusižengimo paaiškėjimo diena yra laikoma diena, kai motyvuota tarnybinio nusižengimo tyrimo išvada pateikiama valstybės tarnautojui į pareigas priėmusiam asmeniui. Aplinkos ministrui motyvuota Išvada pateikta 2016 m. gruodžio 1 d., įsakymą skirti tarnybinę nuobaudą pareiškėjui aplinkos ministras priėmė 2016 m. gruodžio 30 d., t. y. nepažeidęs Valstybės tarnybos įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje ir Taisyklių 14 punkte nustatytų reikalavimų.

7. Atsakovas paaiškino, kad Komisija V. Š. veiksmus vertino ne administracinės atsakomybės taikymo aspektu, o tarnybinių pareigų netinkamo atlikimo ir tarnybinės atsakomybės taikymo aspektu. Nagrinėjamu atveju tarnybinės atsakomybės V. Š. faktas siejamas ne su

administracinės atsakomybės jam taikymu, o su pareiškėjo veiksmais, kuriais jis netinkamai vykdė tarnybines pareigas. Tarnybinė nuobauda pareiškėjui paskirta ne tik už teisės aktų reglamentuojančių darbo teisinius santykius, bet ir už Fondo reglamento, patvirtinto Fondo direktoriaus 2012 m. rugpjūčio 21 d. įsakymu Nr. B29 bei Dokumentų tvarkymo ir apskaitos taisyklių, patvirtintų Lietuvos vyriausiojo archyvaro 2011 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-118, Fondo direktoriaus pareigybės bei Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 punkto pažeidimą, kas sudaro savarankišką pagrindą tarnybinei atsakomybei taikyti.

II.

8. Vilniaus apygardos administracinis teismas 2017 m. birželio 22 d. sprendimu pareiškėjo V. Š. skundą tenkino ir panaikino Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 30 d. įsakymą Nr. AMP1-199 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondo direktoriui V. Š.“.

9. Pirmosios instancijos teismas, remdamasis byloje esančiais rašytiniais įrodymais, nustatė, kad pareiškėjui tarnybinė nuobauda paskirta už tai, kad jis Fondo direktoriumi, netinkamai organizavo Fondo dokumentų registravimą, ne visus gautus dokumentus registravo Fondo dokumentų registravimo sistemoje, Fondo liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštyje sąmoningai pateikė (patvirtino) tikrovės neatitinkančią informaciją dėl I. Š. darbo laiko, susitarė su Fondo darbuotoja I. Š., kad ji dirbs šventinę dieną, tačiau darbo laiko apskaitos žiniaraštyje to nenurodė, netinkamai naudojo darbo užmokesčiui skirtas lėšas, nes darbo užmokestis buvo mokamas nesilaikant teisės aktų reikalavimų. Aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 30 d. Įsakyme, be kita ko, nurodyta, kad V. Š. 2016 metų liepos mėnesį susitarė su I. Š. dėl darbo jos kasmetinių atostogų metu ir šventinę dieną, šių pakeitimų neįformino teisės aktų nustatyta tvarka, skyrė I. Š. dirbti šventinę dieną, neorganizavo I. Š. 2016 m. liepos 28 d. prašymo dėl darbo laiko pakeitimų registravimo ir tinkamo įforminimo ir tuo pažeidė Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo 25 straipsnio 1 dalies 8 punktą, Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 152 straipsnio 2 dalį, 162 straipsnio 2 dalį, 173 straipsnį, Darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. sausio 27 nutarimu Nr. 78, 2 punktą, 3.1 papunktį, Fondo darbo reglamento, patvirtinto Fondo direktoriaus 2012 m. rugpjūčio 21 d. įsakymu Nr. B29, 61 punktą, 62 punktą, 70 punktą, 71 punktą, 72 punktą, Dokumentų tvarkymo ir apskaitos taisyklių, patvirtintų Lietuvos vyriausiojo archyvaro 2011 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-118, 7 punktą, 10 punktą, 20.3 papunktį, Fondo direktoriaus pareigybės aprašymo, patvirtinto aplinkos ministro 2015 m. vasario 25 įsakymu Nr. D1-158, 7.13 papunktį, Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 punktą.

10. Bylos duomenimis nustatyta, kad Ministerijos Teisės ir personalo departamento Personalo skyriaus vedėjas D. L., Teisės ir personalo departamento Teisės taikymo skyriaus vyriausioji specialistė L. M. ir Aplinkos ministerijos Kontrolės skyriaus vyriausioji specialistė B. T. 2016 m. rugpjūčio 23 d. tarnybiniu pranešimu Nr. (16-1)-D15-757 „Dėl pažeidimų Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fonde“ informavo Aplinkos ministrą apie Fondo direktoriaus V. Š. galimai padarytus tarnybinius nusižengimus. Tarnybiniame pranešime nurodė, kad pareiškėjas priėmė kitam adresatui (aplinkos ministrui) skirtus dokumentus, tačiau jų adresatui neperdavė, Fondo liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštyje sąmoningai pateikė (patvirtino) tikrovės neatitinkančią informaciją dėl I. Š. darbo laiko, teisės aktų nustatyta tvarka nepriėmė sprendimo dėl S. Ž. 2016 m. liepos 8 d. prašymo perkelti jį į kitas pareigas.

11. Nustatyta, jog aplinkos ministras vadovaudamasis Valstybės tarnybos įstatymo 29 ir 30 straipsniais, Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 25 d. nutarimu Nr. 977, ir atsižvelgdamas į Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Teisės ir personalo departamento Personalo skyriaus vedėjo, Teisės ir personalo departamento Teisės taikymo skyriaus vyriausiosios specialistės ir

aplinkos ministerijos Kontrolės skyriaus vyriausiosios specialistės 2016 m. rugpjūčio 23 d. tarnybinį pranešimą Nr. (16-1)-D15-757 „Dėl pažeidimų Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fonde“, sudarė Komisiją galimam tarnybiniam nusižengimui tirti. Pareiškėjas su 2016 m. rugsėjo 5 d. pranešimu apie tarnybinį nusižengimą Nr. (16-3)-D8-6810 supažindintas 2016 m. lapkričio 3 d. Pranešime nurodyta, kad pareiškėjas įtariamas padaręs tarnybinį nusižengimą, nes priėmė kitam adresatui (aplinkos ministrui K. T.) skirtus dokumentus, tačiau jų neperdavė adresatui; netinkamai organizavo Fondo dokumentų registravimą, ne visus gautus dokumentus registravo Fondo dokumentų registravimo sistemoje, Fondo liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštyje sąmoningai pateikė (patvirtino) tikrovės neatitinkančią informaciją dėl I. Š. darbo laiko; susitarė su Fondo darbuotoja I. Š., kad ji dirbs šventinę dieną, tačiau darbo laiko apskaitos žiniaraštyje to nenurodė; teisės aktų nustatyta tvarka nepriėmė sprendimo dėl S. Ž. 2016 m. liepos 8 d. prašymo perkelti į kitas pareigas; netinkamai naudojo darbo užmokesčiui skirtas lėšas, nes darbo užmokestis buvo mokamas nesilaikant teisės aktų reikalavimų. Pareiškėjas paaiškinimą pateikė elektroniniu paštu 2016 m. lapkričio 10 d.

12. Komisija motyvuotoje Išvadoje konstatavo, kad pareiškėjas ne visus gautus dokumentus registravo Fondo dokumentų registravimo sistemoje, o būtent sistemoje nebuvo registruotas Fondo darbuotojos I. Š. 2016 m. liepos 28 d. prašymas dėl darbo laiko. Komisija Išvadoje nurodė, kad šis prašymas turėjo būti registruotas ir su vadovo rezoliucija nukreiptas darbuotojui, atsakingam už personalo tvarkymą ir darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymą. Komisija konstatavo, kad šiais veiksmais pareiškėjas pažeidė Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo 25 straipsnio 1 dalies 8 punktą, DK 152 straipsnio 2 dalį, 162 straipsnio 2 dalį, 173 straipsnį, 174 straipsnio 2 ir 3 dalis, Darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymo tvarkos aprašo 2 punktą, 3.1 papunktį, Fondo direktoriaus pareigybės aprašymo, patvirtinto aplinkos ministro 2015 m. vasario 25 įsakymu Nr. D1-158, 7.13 punktą, Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 punktą. Komisija motyvuotoje Išvadoje kaip pažeidimą pripažino ir tai, kad pareiškėjas netinkamai naudojo darbo užmokesčiui skirtas lėšas, nes darbo užmokestis buvo mokamas nesilaikant teisės aktų reikalavimų: 2016 m. liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštyje nurodyta, kad I. Š. atostogavo nuo liepos 1 dienos iki 8 dienos, liepos 6 d. – šventinė. Nurodyta, kad I. Š. liepos mėnesį dirbo iš viso 15 dienų, t. y. 120 valandų ir 5 darbo dienas atostogavo. Komisija atlikusi patikrinimą nustatė, kad I. Š. dirbo 17 dienų, t. y. 141 valandą ir atostogavo 2 darbo dienas. I. Š. 2016 m. liepos mėnesiui buvo priskaičiuotas 1053,72 Eur darbo užmokestis, nors Komisijos vertinimu, pagal jos realiai dirbtą laiką turėjo būti priskaičiuota 1086,28 Eur, t. y. 32, 56 Eur daugiau. Komisija Išvadoje nurodė, kad dėl to buvo sumokėtas 4,88 Eur mažesnis gyventojų pajamų mokestis, 2,94 Eur mažesnis asmens socialinio draudimo mokestis ir 10,09 Eur mažesnis socialinio draudimo mokestis. Komisija konstatavo, kad šiais veiksmais pareiškėjas pažeidė Darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo 25 straipsnio 1 dalies 8 punktą, DK 152 straipsnio 2 dalį, 162 straipsnio 2 dalį, 173 straipsnį, 174 straipsnio 2 ir 3 dalis, Darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymo tvarkos aprašo 2 punktą, 3.1 papunktį, Fondo direktoriaus pareigybės aprašymo, patvirtinto aplinkos ministro 2015 m. vasario 25 įsakymu Nr. D1-158, 7.13 papunktį, Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 punktą.

13. Teismas vertino, kad pareiškėjas motyvuotoje Išvadoje, kurios pagrindu priimtas skundžiamas Įsakymas, o taip pat ir įsakyme nurodytų faktinių aplinkybių iš esmės neginčijo ir jas pripažino. Teismas pažymėjo, kad pareiškėjas nesutinka su motyvuotoje Išvadoje ir įsakyme pateiktu faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu, nuroydamas, kad Komisijos nustatyti jo darbo veiklos trūkumai yra formalus pobūdžio, nesukėlę neigiamų pasekmių, ir todėl negali būti pripažinti tarnybiniu pažeidimu. Iš pareiškėjui inkriminuoto kaltinimo teismas nustatė, kad pareiškėjas iš esmės yra kaltinamas tarnybinį nusižengimą padaręs neveikimu.

14. Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondo direktoriaus pareigybės aprašymo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2015 m. vasario 25 d. įsakymu Nr. D1-158 (toliau – Pareigybės aprašymas), 4 punkte numatyta, kad Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų

fondo direktoriaus pareigybės paskirtis yra organizuoti aplinkos apsaugos specialiųjų programų administravimą ir dalyvauti Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos ir jos Kioto protokolo reikalavimų įgyvendinime. Iš šio teisės akto, reglamentuojančio pareiškėjo teisinį statusą teismas sprendė, kad jame aiškiai yra suformuluota pareiškėjo pareiga užtikrinti efektyvų šios įstaigos darbą. Teismas pažymėjo, kad toks pareiškėjui nustatytų pareigų pobūdis reiškia, kad atsakomybė dėl tarnybinio nusižengimo padarymo, kaip taisyklė, galėtų atsirasti jei būtų nustatyta, jog dėl pareiškėjo neefektyvaus vadovavimo šiai įstaigai, nebuvo įgyvendinti šiai įstaigai pavesti uždaviniai bei buvo nevykdomos jai priskirtos funkcijos. Tiek Išvadoje, tiek skundžiamame Įsakyme nurodyta, kad pareiškėjas pažeidė pareigybės aprašymo 7.13 papunkčio nuostatą, kurioje įtvirtinta direktoriui priskirta funkcija užtikrinti, kad būtų laikomasi Lietuvos Respublikos įstatymų, kitų teisės aktų ir Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondo nuostatų.

15. Pareiškėjas taip pat kaltinamas pažeidęs Fondo darbo reglamentą, patvirtintą Fondo direktoriaus 2012 m. rugpjūčio 21 įsakymu Nr. B29, o būtent: 61 punkto nuostatą, kurioje nurodyta, kad dokumentai turi būti rengiami ir apskaitomi vadovaujantis Dokumentų tvarkymo ir apskaitos taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos vyriausiojo archyvaro 2011 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-118, Dokumentų rengimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos vyriausiojo archyvaro 2011 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-117, Reglamentu ir kitais aktais; 62 punkto nuostatą, kurioje nustatyta, kad parengti (siunčiamieji) ir gauti (gaunamieji) su Fondo veikla susiję dokumentai turi būti registruojami Vieningoje dokumentų valdymo informacinėje sistemoje; 63 punkto nuostatą, kurioje numatyta, kad dokumentai registruojami registruose, kurių sąrašas ir už juos atsakingi darbuotojai yra nurodyti Fondo dokumentų registrų sąrašė, kasmet tvirtinamame Fondo direktoriaus ir suderintame su Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija; 70 punkto nuostatą, kuri numato, kad gauti dokumentai, įskaitant finansinius ir mokėjimo dokumentus, adresuoti įstaigai, jos vadovui, struktūriniais padaliniais, darbuotojams, yra registruojami atsakingo darbuotojo; 71 punkto nuostatą, kurioje numatyta, kad užregistravus dokumentą atitinkame registre, dokumento pirmajame lape dedamas registracijos spaudas, spaude užrašoma dokumento gavimo data, suteiktas dokumento gavimo numeris; 72 punkto nuostatą, kad užregistruoti dokumentai perduodami direktoriui, kuris ant visų gautų bei užregistruotų raštų pirmo lapo užrašo rezoliuciją, nurodydamas skyrių, kompetentingą nagrinėti dokumentą, vedėją ar kompetentingą darbuotoją, tiesiogiai atsakingą už dokumente nurodytą veiklos sritį, pirmąją vardo raidę ir pavardę, datą, pavidimo turinį bei pasirašo. Pareiškėjas kaltinamas ir tuo, kad jis pažeidė Dokumentų tvarkymo ir apskaitos taisyklių 7 punktą, kuriame numatyta, kad už įstaigos dokumentų valdymo organizavimą ir kontrolę yra atsakingas įstaigos vadovas ar kitas teisės aktų suteiktus įgaliojimus turintis tos įstaigos asmuo, o taip pat 10 punkto nuostatą, kad įstaigos parengti ir gauti su jos veikla susiję dokumentai turi būti užregistruoti, registruojami vieną kartą, tą dieną kai jie gaunami, pasirašomi ar patvirtinami, bei 20.3 papunkčio nuostatą, kad dokumentai, atsiųsti ne pagal kompetenciją ar ne tuo adresu, persiunčiami adresatui arba gražinami siuntėjui, jei dokumentas gautas paštu, kartu persiunčiamas ir vokas.

16. Iš pareiškėjui inkriminuotų padarytų veikų pobūdžio 1) netinkamai organizavo Fondo dokumentų registravimą, ne visus gautus dokumentus registravo Fondo dokumentų registravimo sistemoje; 2) Fondo liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštyje sąmoningai pateikė (patvirtino) tikrovės neatitinkančią informaciją dėl I. Š. darbo laiko; 3) susitarė su Fondo darbuotoja I. Š., kad ji dirbs šventinę dieną, tačiau darbo laiko apskaitos žiniaraštyje to nenurodė; 4) netinkamai naudojo darbo užmokesčiui skirtas lėšas, nes darbo užmokestis buvo mokamas nesilaikant teisės aktų reikalavimų, teismas darė išvadą, kad pareiškėjas iš esmės kaltinamas tuo, jog jo padaryti pažeidimai galėjo sudaryti sąlygas atsirasti neigiamoms pasekmėms, kurios prieštarautų tiems tikslams bei uždaviniams, kuriuos pavesta įgyvendinti pareiškėjo vaduojamai įstaigai. Teismas nurodė, kad šios pareiškėjo inkriminuotos veikos, gali būti vertinamos tik kaip prielaidos atsakomybei dėl tarnybinio nusižengimo padarymo atsirasti, nes šių prielaidų buvimas galėjo sukelti minėtų neigiamų pasekmių atsiradimą, bet tokios pasekmės galėjo ir neatsirasti.

Byloje nagrinėjami atveju duomenų, kurie patvirtintų šias aplinkybes, t. y., kad nebuvo įgyvendinti pareiškėjo vadovaujamai įstaigai pavesti uždaviniai bei buvo nevykdomos jai priskirtos funkcijos, nėra surinkta. Tokių aplinkybių nenurodo ir atsakovas.

17. Komisija Išvadoje nurodė, kad pareiškėjas pažeidė Darbo kodekso 152 straipsnio, reglamentuojančio viršvalandinį darbą, nuostatas, darbą švenčių dienomis, ir atšaukimo iš atostogų tvarką. Komisija nurodė, kad pagal I. Š. realiai dirbtą laiką turėjo būti priskaičiuota 1086,28 Eur, t. y. 32, 56 euro daugiau. Komisija konstatavo, kad dėl to atitinkamai buvo sumokėtas 4,88 Eur mažesnis gyventojų pajamų mokestis, 2,94 Eur mažesnis asmens socialinio draudimo mokestis ir 10,09 Eur mažesnis socialinio draudimo mokestis. Teismas vertino, kad šios Komisijos Išvadoje nurodytos aplinkybės nėra pagrįstos jokiais objektyviais dokumentais. Komisijos pateiktas vertinimas negali būti laikomas pagrįstu, tai tik vertinimas, kuris nėra pagrįstas jokiais buhalterinės apskaitos dokumentais ir teisės aktais, reglamentuojančiais darbo užmokesčio apskaičiavimo tvarką.

Darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo 25 straipsnio 1 dalies 8 punktas numato pareigą darbdaviui užtikrinti DK ir kitų norminių teisės aktų nustatytą darbuotojų darbo ir poilsio laiką, organizuoti darbuotojų dirbto darbo laiko apskaitos žiniaraščių pildymą. Teismas nurodė, kad akivaizdu tai, jog Fondo direktorius darbo laiko apskaitos žiniaraščių nepildė. Pagal Fondo direktoriui nustatytas funkcijas jis privalo imtis organizacinių priemonių užtikrinančių institucijos veiklą šioje srityje. Išvados turinį įvertinęs teismas nurodė, kad Komisija nevertino Fonde nustatytų organizacinių priemonių, pareiškėjo veiksmų šiuo aspektu netyrė, o tik apsiribojo viena faktine aplinkybe, jog nebuvo registruotas I. Š. pareiškimas.

18. Teismas įvertinęs byloje esančių įrodymų visumą, darė išvadą, kad atsakovas neįrodė, kad pareiškėjas jam inkriminuotais veiksmais pažeidė imperatyvias teisės aktų nuostatas, reglamentuojančias jo tarnybinę veiklą, o tuo pačiu, kad padarė tarnybinį nusižengimą. Pareiškėjui inkriminuotos veikos: susitarimas su I. Š., I. Š. darbo laiko apskaitos fiksavimas darbo laiko žiniaraščiuose darbo laiko apskaitos yra formalaus pobūdžio pažeidimai, susiję tik su netinkamu tam tikrų tarnybinių veiksmų fiksavimu atitinkamuose registruose. Byloje įrodymų, kurie patvirtintų tai, jog šie pažeidimai buvo susiję ir su darbo drausmės pažeidimais ar kita veikla priešinga tarnybos interesams, nėra surinkta. Atsižvelgęs į tai, teismas konstatavo, kad nėra nepaneigtas pareiškėjo aiškinimas, kad jis veikė sutinkamai su tarnybos interesais bei kad pažeidimai tebuvo tik formalaus pobūdžio. Apibendrinamas teismas darė išvadą, kad atsakovas neįrodė, jog pareiškėjas jam inkriminuotais veiksmais neatliko arba netinkamai atliko jam tiesiogiai priskirtas funkcijas bei pareigas. Teismas, be kita ko, akcentavo, kad toks šių pažeidimų pobūdis savo ruožtu lemia, kad šioje pareiškėjo veikoje yra tik nežymus kitų (netiesioginių) jam priskirtų pareigų pažeidimas, kuris nesukėlė kokių nors neigiamų padarinių ir negali būti laikomas tarnybiniu nusižengimu Valstybės tarnybos įstatymo 2 straipsnio 12 dalies prasme.

19. Teismas atsižvelgęs į išdėstytas aplinkybes, darė besąlygišką išvadą, kad Įsakymas, kuriuo pareiškėjui paskirta tarnybinė nuobauda – pastaba, yra neteisėtas ir nepagrįstas, todėl turi būti panaikintas (Administracinių bylų teisenos įstatymo 91 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

20. Teismas nurodė, kad byloje duomenų, kad atliekant tarnybinio nusižengimo tyrimą, buvo pažeistos procedūros, numatytos Taisyklėse ar kitos Valstybės tarnybos įstatymo nuostatos, nėra. Teismui konstatavus, kad Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 30 d. įsakymas Nr. AMP1-199 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondo direktoriui V. Š.“, yra neteisėtas ir nepagrįstas iš esmės, kiti pareiškėjo skundo argumentai, susiję su tarnybinės nuobaudos procedūriniais galimais pažeidimais, nėra reikšmingi ir teismo nevertinti.

21. Atsakovas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija apeliaciniame skunde prašo panaikinti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2017 m. birželio 22 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą – pareiškėjo skundą atmesti. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

21.1. Pirmosios instancijos teismo sprendimas priimtas išsamiai neišanalizavus visų byloje esančių įrodymų, netinkamai taikė materialiosios teisės normas. Pirmosios instancijos teismas padarė nepagrįstą išvadą, kad atsakovo nustatyti teisės aktų pažeidimai, kuriuos atsakovo tvirtinimu padarė pareiškėjas, laikytini neveikimu. Atsakovo vertinimu pažeidimai pasireiškė ne tik neveikimu, bet ir netinkamu veikimu.

21.2. Pirmosios instancijos teismas nepagrįstai panaikino Įsakymą, nors pats pripažino, kad procedūriniai ar kiti tarnybinio nusižengimo tyrimo reikalavimai, nustatyti Valstybės tarnybos įstatyme, Taisyklėse ar kituose teisės aktuose, o pareiškėjas pats pripažino padarytus teisės aktų pažeidimus ir jų neginčijo.

21.3. Teismas padarė nepagrįstą išvadą, kad tarnybinė atsakomybė galima jei būtų nustatyti neigiami pareiškėjo veiksmų sukelti padariniai, nes tarnybinei atsakomybei kilti tokie padariniai nebūtini. Be to, Komisijos Išvadoje ir Įsakyme buvo aiškiai nurodyti neigiami padariniai: pareiškėjo veiksmai diskredituoja valstybės institucijų autoritetą ir daro neigiamą poveikį valstybės tarnybos reputacijai.

21.4. Teismo teiginys, kad pareiškėjas būdamas Fondo direktoriumi, nebuvo atsakingas už darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymą, atsakovo vertinimu netikslus, nes pareiškėjas atsakingas ne už jo pildymą, bet patvirtinimą, nors žinojo apie I. Š. 2016 m. liepos 28 d. prašymą, bet jo neperdavė darbo laiko apskaitos žiniaraštį pildančiam asmeniui.

21.5. Atsakovas nesutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad pareiškėjui tarnybinė atsakomybė kiltų tik tuomet, jei dėl pareiškėjo veiksmų – netinkamo vadovavimo nebūtų pasiekti institucijos uždaviniai. Valstybės tarnybos įstatymo 2 straipsnio 12 dalyje numatyta, kad tarnybinis nusižengimas yra valstybės tarnautojo pareigų neatlikimas ar netinkamas atlikimas dėl valstybės tarnautojo kaltės. Pirmosios instancijos teismo vertinimas, kad pareiškėjo pažeidimai formalūs, todėl jam negali kilti atsakomybė. Atsakovo vertinimu jei pažeidimai mažareikšmiai ir formalūs, bet jei jie padaryti tyčia pareiškėjui turėtų būti taikoma tarnybinė atsakomybė.

21.6. Atsakovas atkreipė dėmesį, kad pareiškėjas 2016 m. lapkričio 30 d. paaiškinime nurodė, kad ištaisys darbo laiko apskaitos žiniaraščio trūkumus, tačiau iki 2017 m. vasario 24 d. jokie pakeitimai nebuvo padaryti, ką įrodo Ministerijos specialistui D. L. atsiųstas 2016 m. liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštis.

22. Pareiškėjas V. Š. atsiliepime į apeliacinį skundą prašo jį atmesti, o pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą. Pareiškėjas atsiliepimą grindžia iš esmės analogiškėmis aplinkybėmis kaip ir skunde, akcentuodamas, kad atsakovas neįrodė, jog Įsakyme nurodyti pareiškėjo pažeidimai sukėlė kokius nors neigiamus padarinius Fondui.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

23. Byloje ginčas kilo dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 30 d. įsakymo Nr. AMP1-199 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondo direktoriui V. Š.“, kuriuo pareiškėjui paskirta tarnybinė nuobauda – pastaba, teisėtumo ir pagrįstumo. Nagrinėjamoje administracinėje byloje sprendžiamas klausimas dėl valstybės tarnautojo tarnybinės atsakomybės.

24. Teisėjų kolegija, patikrinusi bylą teisės taikymo ir įrodymų vertinimo aspektu, iš esmės sutinka su pirmosios instancijos teismo padarytomis išvadomis. Priimdamas ginčijamą

sprendimą, pirmosios instancijos teismas rėmėsi įstatymo nustatyta tvarka surinktais ir teisminio bylos nagrinėjimo metu patikrintais įrodymais, sprendime išdėstė, kuriais įrodymais grindžiamos teismo išvados. Pareiškėjo apeliaciniame skunde nėra argumentų, kuriais remiantis reikėtų pirmosios instancijos teismo ištirtus įrodymus vertinti iš naujo, apeliantas naujų aplinkybių, kurių nebūtų įvertinęs pirmosios instancijos teismas, iš esmės nenurodė. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija, papildomai patikrinusi bylą, sutinka su pirmosios instancijos teismo atliktu įrodymų vertinimu bei teisės taikymu, iš esmės pritaria žemesnės instancijos teismo sprendimo motyvams ir jų nebekartoja, tačiau atsižvelgdama į apeliaciniame skunde nurodytus argumentus, juos papildo.

25. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija 2015 m. vasario 17 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A-38-662/2015 yra pažymėjusi, jog valstybės tarnautojo veikos neteisėtumas pasireiškia kaip atitinkamų pareigų ir reikalavimų, įtvirtintų įstatymuose, kituose teisės aktuose, *inter alia* (be kita ko) vidaus administravimo aktuose, taip pat nustatytų valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme, nevykdymas ar netinkamas vykdymas. Šiuo aspektu taip pat pastebėtina, jog atitinkamos pareigos, reikalavimai ir veiklos principai, kurių turi laikytis valstybės tarnautojai, įgyvendindami savo funkcijas, teisės aktuose gali būti apibrėžti skirtingai. Tais atvejais, kai atitinkamos teisės aktų nuostatos įtvirtina aiškią ir konkrečią, vienareikšmiškai suprantamą elgesio taisyklę (pareigą atitinkamoje situacijoje elgtis vienu ar kitu konkrečiu būdu ir pan.), valstybės tarnautojui pažeidus tokią nuostatą, konstatuotas jo veikos neteisėtumas savo ruožtu galėtų suponuoti ir išvadą apie jo kaltę (valstybės tarnautojas, žinodamas, kokio elgesio varianto iš jo reikalauja atitinkama teisės norma, savo veika sąmoningai arba būdamas nepakankamai rūpestingas bei atidus ją pažeidžia).

26. Atsakovas Ministerija apeliaciniame skunde teigia, kad pirmosios instancijos teismas priėmė nepagrįstą sprendimą, nors pats pripažino, kad atliekant pareiškėjo tarnybinio nusižengimo tyrimą nebuvo pažeisti teisės aktai. Iš pirmosios instancijos teismo sprendimo matyti, kad teismas, įvertinęs pareiškėjo skundo argumentus, jog Ministerija praleido vieno mėnesio terminą tarnybinei nuobaudai skirti, numatytą Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje ir 5 dienų terminą tarnybinio nusižengimo tyrimui pradėti, numatytą Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams taisyklėse, sprendė kad procedūriniai reikalavimai, susiję su tarnybinio nusižengimo tyrimo pradėjimu bei nuobaudos skyrimu, nepažeisti. Tokią išvadą teismas darė jam konstatavus, jog Ministerija nepagrįstai taikė pareiškėjui tarnybinę atsakomybę, todėl atsakovo argumentai dėl teismo sprendimo vidinio prieštaravimo atmestini.

27. Atsakovo teigimu pirmosios instancijos teismas nepagrįstai konstatavo, kad nagrinėtu atveju Komisija nenustatė pareiškėjo veiksmais neigiamų pasekmių, kurios būtų siejamos su Fondo uždavinių neįgyvendinimu. Atsakovo manymu, neigiami padariniai nėra sąlyga tarnybinei atsakomybei taikyti.

28. Teisėjų kolegija, nagrinėdama apeliacinio skundo argumentus ir tikrindama pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą, pirmiausia pažymi, kad tarnybinės nuobaudos skyrimas yra teisinės atsakomybės taikymas. Teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda. Teismo pareiga yra įvertinti patį pažeidimo sunkumą, jo sukeltas neigiamas pasekmes, asmens kaltės formą ir laipsnį, jo atsakomybę sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013 m. vasario 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-360/2013; kt.). Tarnybinės atsakomybės tikslas yra tiek tarnybos pažeidimų prevencija, tiek pažeidėjo nubaudimas už netinkamą tarnybos funkcijų atlikimą.

29. Pirmiausia, iš įsakymo turinio matyti, kad pareiškėjo neteisėtus veiksmus atsakovas grindžia Darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo 25 straipsnio 1 dalies 8 punkto, DK 152 straipsnio 2 dalies, 162 straipsnio 2 dalies, 173 straipsnio, 174 straipsnio 2 ir 3 dalies, Darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymo tvarkos aprašo 2 punkto, 3.1 papunkčio, Fondo direktoriaus pareigybės aprašymo, patvirtinto aplinkos ministro 2015 m. vasario 25 įsakymu Nr. D1-158, 7.13 papunkčio, Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 punkto pažeidimu, nes 1)

netinkamai organizavo Fondo dokumentų registravimą bei netinkamai dokumentus registravo; 2) Fondo 2016 m. liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraštyje pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis apie I. Š. darbo laiką; 3) susitarė su Fondo darbuotoja I. Š., kad ji dirbs šventinę darbo dieną, tačiau darbo laiko apskaitos žiniaraštyje to nenurodė; 4) netinkamai naudojo darbo laiko užmokesčiui skirtas lėšas pažeidžiant teisės aktų reikalavimus. Iš Komisijos Išvados nustatytų pareiškėjo pažeidimų matyti, kad jie kildinami iš Fondo vidaus administravimo veiklos (personalo dokumentų valdymo, personalo darbo laiko apskaitos ir apmokėjimo). Visi Įsakyme įvardinti pažeidimai susiję su Komisijos nustatytu faktu, kad pareiškėjas susitarė su Fondo darbuotoja I. Š. dėl jos darbo laiko švenčių dienomis, tačiau jos prašymo dėl darbo laiko neperdavė registruoti atsakingam darbuotojui, dėl ko darbo laiko apskaitos žiniaraštyje nebuvo užfiksuotas tikrasis I. Š. darbo laikas 2016 m. liepos mėnesį ir jai sumokėtas darbo užmokestis, atitinkantis faktiškai dirbtą darbo laiką Fonde. Iš Išvados turinio matyti, kad Komisija sprendė, kad pareiškėjas susitarė su I. Š. dėl jos darbo laiko švenčių dienomis, tačiau neanalizavo, kokia buvo susitarimo esmė, ar I. Š. pasinaudojo savo teise susipažinti su Fondo 2016 metų liepos mėnesio darbo laiko apskaitos žiniaraščiu pagal Darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymo tvarkos aprašo 2 punktą ir dėl netikslumų kreipėsi į pareiškėją. Kita vertus, nustatyti ir spręsti darbo ginčą tarp pareiškėjo, atstovaujantį darbdavį Fondą ir Fondo darbuotojos I. Š. Komisija nėra kompetentinga. Dėl šios priežasties sutiktina su pirmosios instancijos teismo sprendimu, kad Įsakymu nustatytų pareiškėjo pažeidimų pobūdis formalus bei nesukeliantis neigiamų padarinių. Kaip neigiamus padarinius atsakovas įvardija valstybės institucijų reputacijos diskreditavimą ir neigiamą poveikį valstybės tarnybos reputacijai. Teisėjų kolegijos vertinimu, mažai tikėtina, kad vidaus dokumentų tvarkymo bei darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymo taisyklių pažeidimo epizodas galėjo sukelti Fondo reputacijos ir visuomenės pasitikėjimo juo sumažėjimą. Pabrėžtina, kad neigiamas poveikis valstybės institucijų autoritetui sukliamas tuomet, kai nesilaikoma specialiuosiuose teisės aktuose nustatytų imperatyvių elgesio taisyklių, grubiai pažeidžiama valstybės tarnautojo etika ar institucijos veikla neatitinka jai priskirtų funkcijų esmės.

30. Nagrinėjant administracines bylas dėl tarnybinių (drausminių) nuobaudų paskyrimo pagrįstumo ir teisėtumo, teismine tvarka kiekvienu konkrečiu atveju yra būtina patikrinti ir įvertinti paskirtos tarnybinės nuobaudos atitikimą bendriesiems tarnybinių (drausminių) nuobaudų skyrimo principams (įskaitant nuobaudos tikslingumą ir veiksmingumą) bei teisingumo ir protingumo kriterijams (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. liepos 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1838/2012; kt.). Įrodinėjimo našta dėl neigiamų pasekmių tarnautojui taikymo paprastai perkeliama darbdaviui ir būtent darbdaviu esantis viešojo administravimo subjektas privalo įrodyti, kad yra pagrindas taikyti drausminę atsakomybę tarnautojui (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. rugsėjo 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2207/2011; kt.). Jeigu konstatuojama, kad iš viso nebuvo pagrindo skirti tarnybines nuobaudas, pavyzdžiui, dėl to, jog nustatyti (įrodyti) ne visi tarnybinio nusižengimo sudėties elementai ar padarytas tarnybinis nusižengimas vertintinas kaip mažareikšmis, sprendimas skirti tarnybines nuobaudas panaikinamas (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. lapkričio 20 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-1736/2014; 2015 m. sausio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-5-552/2015).

31. Įvertinus byloje esančius duomenis, pirmosios instancijos teismo sprendimo turinį, pažymėtina, kad atsakovas paskirdamas pareiškėjui tarnybines nuobaudas – neįrodė, kad pareiškėjas savo tarnybines pareigas atliko (neveikimu ar veiksmas) pažeisdamas įstatymuose ar kituose specialiuosiuose aktuose aiškiai nustatytas imperatyvias elgesio normas, ir tokiais savo veiksmais sukėlė konkrečius neigiamus padarinius. Nustatyti nereikšmingi vidaus dokumentų tvarkymo pažeidimai nesudaro pagrindo teigti, kad pareiškėjas pažeidė imperatyvius teisės aktų reikalavimus ar siekė juos pažeisti, dėl kurių pagrįstai turėtų būti taikoma tarnybinė atsakomybė. Atsakovo Įsakyme nurodyti pažeidimai dėl netinkamo Fondo lėšų naudojimo darbo užmokesčiui galėtų būti vertinami kaip netinkamo darbo laiko apskaitos žiniaraščio pildymo padarinys, tačiau nagrinėjamu atveju nustatyta, kad Fondas nepatyrė materialinės žalos dėl netinkamo žiniaraščio

pildymo, todėl ir padarinių nekilo. Iš bylos aplinkybių nenustatytos kitos aplinkybės (piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi, korupcijos požymiai ar kita), iš ko galima spręsti apie žalą valstybės tarnybos autoritetui plačiąja prasme.

32. Apibendrinama šioje nutartyje išdėstyta faktines ir teises aplinkybes, teisėjų kolegija daro išvadą, kad pirmosios instancijos teismas iš esmės teisingai aiškino ir taikė materialiosios bei proceso teisės normas, išsamiai išnagrinėjo faktines bylos aplinkybes, byloje esančių įrodymų visumą vertino pagal ABTĮ 56 straipsnyje nustatytas taisykles, o apeliacinio skundo argumentai nepaneigia pirmosios instancijos teismo atliktos ginčo faktinio ir teisinio aspektų analizės bei padarytų išvadų. Todėl pareiškėjo apeliacinis skundas atmestas, o pirmosios instancijos teismo sprendimas paliekamas nepakeistas.

33. Pareiškėjas apeliacinės instancijos teismui pateikė prašymą atlyginti advokato išlaidas patirtas, bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme (1740,51 Eur) ir apeliacinės instancijos teisme (861,52 Eur už atsiliepimo į apeliacinį skundą surašymą).

34. Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 25, 41, 42, 66, 70, 84, 97, 127, 132, 133, 138, 143, 144, 153 ir 161 straipsnių pakeitimo įstatymo 16 straipsnio nuostatas bylinėjimosi išlaidų, patirtų bylą nagrinėjant pirmąją instanciją, atlyginimo klausimas administracinėse bylose sprendžiamas iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusia tvarka, kai pradėtoje ir nebaigtoje nagrinėti pirmąją instanciją byloje nutartis skirti bylą nagrinėti teismo posėdyje yra priimta iki šio įstatymo įsigaliojimo.

35. Nagrinėjamu atveju nutartis skirti bylą nagrinėti pirmosios instancijos teismo posėdyje yra priimta iki minėto įstatymo įsigaliojimo, todėl pareiškėjo prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmosios instancijos teisme, turi būti sprendžiamas pagal senosios ABTĮ 41 straipsnio redakcijos, galiojusios iki 2018 12 29, nuostatas, t. y., pirmosios instancijos teisme. Dėl ko pareiškėjo prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmosios instancijos teisme, turi būti perduotas spręsti šiam teismui ir nėra sprendžiamas apeliacinės instancijos teisme.

36. Kadangi apeliacinės instancijos teismo sprendimas yra priimamas pareiškėjo naudai, todėl jo rašymas dėl bylinėjimosi išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme, yra tenkinamas (ABTĮ 40 str.). Nurodytų išlaidų dydis neviršija Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 patvirtintų Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio, nuostatų. Nagrinėjamu atveju pareiškėjas prašo priteisti 861,52 Eur už atsiliepimo į apeliacinį skundą surašymą, tokios išlaidos neviršija Rekomendacijų 7-8 punktų reikalavimų, o būtent nustatytos maksimalios ribos - 1 106,04 Eur, už tokio pobūdžio procesinių dokumentų surašymą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 1 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Atsakovo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos apeliacinį skundą atmesti.

Vilniaus apygardos administracinio teismo 2017 m. birželio 22 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Patenkinti pareiškėjo V. Š. prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų, patirtų bylą nagrinėjant apeliacinės instancijos teisme ir priteisti jam iš Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos 861,52 Eur (aštuonis šimtus šešiasdešimt vieną Eurą penkiasdešimt du centus).

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Audrius Bakaveckas

Romanas Klišauskas

Ričardas Piličiauskas